

Halászsati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XVI. évfolyam

2015.
szeptember

A Magyar Haltermelők és Halászsati Vízterület-hasznosítók
Szövetségének Lapja

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György
E LAPSZÁMUNK A FÖLDMŰVELÉSÜGYI MINISZTERIUM TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT

Szolnokon sikeres rendezvény zajlott

Jász-Nagykun-Szolnok megye székhelyének legcsodálatosabb részén, a Tiszaliget központjában, fenyők és platánok árnyékában rendezte meg a Magyar Haltermelők és Halászsati Vízterület-hasznosítók Szövetsége (MAHAL) a 41. Országos Halfőző Versenyét. A szervezésből kivette részét a Tiszahalker Kft. és a Halász Kft. Az idei rendezvényről is elmondható, hogy Schmidtné Vizi Hajnal, a szövetség munkatársa és csapata mindent megtettek annak érdekében, hogy a résztvevők ne csupán jól érezzék magukat, hanem – nagy meleg ide vagy oda – a verseny is kellemes körülmények között folyjon. Ugyancsak vidám, baráti hangulatban zajlott az augusztus 15-ei versenyt megelőző estén a hagyományos halászbál.

Németh István, a MAHAL elnökével a verseny végén ültünk le beszélgetni. Az elnök hangsúlyozta, hogy az idei rendezvény is sikeres volt, annak köszönhetően, hogy a szervezők alapos és körültekintő munkát végeztek, és a helyszín kiváló körülményeket biztosított a szövetség legnagyobb eseményének. A hőséget a platánfák lombjai szinte kizárták, így a versenyzők, a zsűritagok és a látogatók sem érezték magukat kellemetlenül.

Az Országos Halfőző Verseny nemcsak a szakmának szól, hangsúlyozta az elnök. A szövetség azzal a szándékkal rendezte meg a mára már szép hagyományokkal bíró eseményt 41 éve, hogy az ország lakosságának figyelmét a halfogyasztás fontosságára irányítsa. Köztudott, hogy nem állunk jól az egészséges halhús fogyasztását illetően (az uniós átlag 22 kilogramm/fő, míg a magyar 5,2 kilogramm/fő), pedig a hazai haltermelők a hazai fogyasztás fedezéséhez elegendő jó minőségű halat termelnek. A magyar haltermelők elkötelezettek amellett, hogy a hazai halfogyasztást növeljék, és ehhez uniós, és a saját pénzügyi forrásokat egyaránt felhasználják. A MAHAL ugyancsak jelentős összeget áldoz a verseny megrendezésére, és a két, támogató tagszervezet, a Halker Kft., és a Tiszahalker Kft. is kivette a részét a költségeiből.

Németh István elnök: a szervezők alapos és körültekintő munkát végeztek, és a helyszín kiváló körülményeket biztosított a szövetség legnagyobb eseményének

A verseny értékelése során nem szabad elhallgatni azt sem, hogy olyan médiaszereplőkkel kell erősíteni a kapcsolatot, amelyek nagyobb fogyasztói közönséget tudnak mozgósítani a rendezvényre. Ugyanis a nagyközönség számára ingyen, illetve igen olcsón nyílik lehetőség a halételek kóstolására, miközben a színpadon egymást követik a minden korosztály számára elfogadható műsorszámok. A kóstoltatással az is cél, hogy a nagyközönség megismerje, milyen változatos ételek készülhetnek a különböző halfajokból. A

Tartalom

A MAHOP-ról a halfőzés okán _____ 3

ASIR, az új adatgyűjtési rendszer _____ 5

Állami és miniszteri elismerések _____ 6

Gondolatok a haltermelés jövőjéről _____ 7

Bővülő magyar-lengyel kapcsolatok _____ 8

halas konyha ma már régen túllépett a halászlé és a sült hal kategóriáin – bár ezeket sem szabad elfelejteni –, és igen kreatív módon, a francia és az olasz konyha technológiáit és ízeit is felhasználva készülnek a halételek. A versenyzők évről évre készülnek az idén már hat kategóriában meghirdetett versenyre, és bizony nehéz dolguk van a zsűritagoknak, hogy az objektíve legjobb halételeknek ítéljék oda a díjakat. Eppen ezért hangsúlyozta az elnök, hogy az idei versenyre csupán az vetett árnyat, hogy az előző évekhez képest kevesebb civil látogatott el a Tiszaligetbe. Ennek persze oka lehetett a nagy meleg, és hogy a szabadságolások időszaka rá esett a verseny. Az elnök elárulta, hogy a jövőre Tihanyban megrendezendő Országos Halfőző Versenynek olyan helyszínt választottak, ahol mind a hazai, mind a külföldi vendégek nagyobb számban lehetnek jelen, és kapcsolódhatnak be a rendezvénybe. Az csak pozitívum, hogy uniós állampolgárok is megkóstolhatják a magyar halételeket, hiszen így minősíthetik, és elvihetik a magyar haltermelés jó hírét.

Ugyanakkor azt is fontos elmondani, hogy a hazai állami és szakirányítás magas rangon képviseltette magát Szolnokon. A zsűriben helyet foglalt *Szele Andrea*, a Földművelésügyi Minisztérium helyettes államtitkára, *Gyuricza Csaba*, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal elnöke, *Selyem Tóth Sándor*, a Miniszterelnökség főosztályvezetője, *Gábor János*, a HOP Irányító Hatóság vezetője, *Szalay Ferenc*, Szolnok város polgármestere. A sok közszereplő jelenléte azt igazolta, hogy a kormány és a hatóságok elkötelezettek a magyar haltermelők fejlődése iránt, s a szak-

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

ma megtisztelőnek tartja a jelenlétüket. A háttérbeszélgetések során elhangzott, hogy a MAHAL rendezvényét igen fontos eseménynek tartják, elvégre szép hagyományokkal rendelkeznek, és elismerik, hogy a maga szűkös eszközeit figyelembe véve a MAHAL jelentős erőfeszítéseket tesz a hazai halfogyasztás növelése érdekében. Németh István hangsúlyozta, hogy *Váradi Lászlónak*, a Magyar Akvakultúra Szövetség (MASZ) elnökének a jelenléte a hazai halas szakma egységességét tükrözte.

Ami a haltermelést illeti, augusztus vége-szeptember eleje az időjárás miatt a halpusztulás időszaka is. A magas vízhozó-

mérséklet megnehezítette a termelési körülményeket, hiszen a tavak oxigénellátásában, a mérges gázok, kénhidrogének, és ammóniák esetleges felszabadulásában komoly veszélyek rejlenek. Erre a helyzetre fel kell készülni vegyszeres beavatkozásokkal, mézshidrát kezeléssel, oxigéndúsítással. A tényleges szeptemberi lehűlésig át kell vészelné a napokat, és az elnök bízik benne, hogy a haltermelők időben, és jól teszik a dolgukat. A legnagyobb veszélynek a ragadozó halak vannak kitéve, elsősorban a stüllállományok sínylik meg a meletet.

Az elnök úgy véli, hogy a haltermelők számára az elkövetkezendő években kitörési pontot jelenthet a termelt halfajok

Szele Andrea helyettes államtitkár, és Dr. Gyuricza Csaba MVH elnök egy zsűriben kóstolják az ételeket

A Vegyes Haltál kategória zsűrijének munkájában *Szele Andrea*, a Földművelésügyi Minisztérium (FM) helyettes államtitkára, és *Gyuricza Csaba*, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH) elnöke is részt vállalt. Jó volt látni, ahogy a két magas rangú államigazgatási vezető – elfeledve a hivatali gondokat – rácsodálkozott a haltál kőteményekre. Nem volt könnyű dolguk, hiszen – pestiesen szólva – igen jó volt a felhozatal, így nehéz volt eldönteni a verseny rangsorát.

Szele Andrea a zsűrizés után szinte áradozott, hogy mennyi finomságot kellett kóstolnia. A stüllből, a tokból, a harcsából, és más hazai termelésű halból készült ételek nem a hagyományos magyar konyhát idézték, annál is inkább, mert egy haltálon a füstölt, a sült, a töltött, a párolt, és ki tudja még hány féle módon elkészített halat, szószokkal ízesítve, kell a szakácsnak felsorakoztatnia. Ugyanakkor a helyettes államtitkárnak hivatalból is kedvelnie kell a halat, mert Tiszafüreden született, a Tisza-tó közelében, ahová az édesapa kislány kora óta vitte magával Andreát csónakból, partról horgászni. Ez a hasznos időtöltés ma is szerves része Andrea hétfvégéinek, mert amikor hazamegy – s ezt teszi, amikor csak a hivatali elfoglaltsága engedi – néhány órát, horgászbottal a kezében, ma is eltölt a Tisza-tavon. Az első fogása egy törpeharcsa volt, amellyel az édesapa tanította meg bánni. Az óta persze, Andrea lelkes horgász, aki a vizsgát is sikeresen letette, és megtanulta a fogásokat. Mostanában pontyozik, leginkább egy horoggal, előkével, kukorica csalival. Nos, ilyen múlttal, és még szebb jövőbeli kilátásokkal csak jól érezhette magát a helyettes államtitkár, amit meg is erősített, mondván, első alkalommal vett részt ilyen rendezvényen. Gratulált a rendezőknek a valóban fesztivál hangulatot teremtő eseményhez.

vertikumának megváltoztatása. A ragadozó halaknak (harcsa, csuka, süllő) korlátlanok a hazai és a nemzetközi piaci lehetőségei. Kialakult egy olyan polgári halfogyasztó réteg, akik keresik a ragadozó halakból készült termékeket, és meg is tudják fizetni őket. Németh István arra is felhívta a figyelmet, hogy növelni kell a halak feldolgozottsági fokát. A mai rohanó világban nincs idő haltisztításra vagy irdalásra, ezért a termelő cégeknek kis vágópontokat kell létrehozni ahhoz, hogy regionálisan elláthassák a lakosságot elsődlegesen tisztított, feldolgozott, filézett halal. Ez is olyan kitörési pont lehet a termelőknek, amellyel a környező haltermelő országokhoz képest Magyarország ismét lépéselőnyt szerezhet.

H. Gy.

Gyuricza Csaba már rutint szerzett az elmúlt években a halételek zsűrizési munkájában. Bevallása szerint, minél többet kóstolja a halételeket, annál inkább megkedveli őket. Ő maga is jó reklámja a halfogyasztás növelésének, hiszen néhány éve még nem tartozott a hal a kedvenc ételei közé. Ma már azonban törekszik arra, hogy a családi asztalon minél gyakrabban halételt tálaljanak. Az elnök – mintegy ellenpontjaként a helyettes államtitkár úrhölgynek – hangsúlyozta, hogy ő Gyomaendrőd szülötte, vagyis a Körösök partján nőtt fel. Itt pedig, elvárják, hogy a hal fontos szerepet kapjon az ember, a család életében. Csaba is sokat járt gyermekkorában az édesapjával horgászni, de a hal ízére csak az utóbbi években kapott rá. A versenyen viszont azt tapasztalta, hogy a halból igen változatos ételeket lehet készíteni. A legkülönlegesebb ételnek a sajttal töltött fogas volt, amely páratlan ízvilággal „kápráztatta el” a zsűri tagjait. Az elnök a verseny fontosságára is felhívta a figyelmet: a civileknek, az ide látogató vendégeknek nagy élményt jelent, hogy a versenyzők munkáját végig

kísérhetik, és aztán a munka eredményét is megkóstolhatják. Szükség van erre ahhoz, hogy a rendkívül alacsony hazai halfogyasztást növeljük.

A beszélgetés végére hagytuk a szakmai kérdést: hogyan készül az MVH a MAHOP speciális pályázatainak a lebonyolítására? A hivatal külön programmal nem készül, mert a támogatási rendszer egészére megújítják az informatikai hátteret. A halas program kisebb szelete ennek a munkának, de fontos a hivatalnak már csak azért is, mert kicsi, de összetartó ágazatról van szó. Az MVH-n belül külön csapat foglalkozik a halászati támogatásokkal, akik már felkészülten várják a pályázati kiírások megjelenését. Tegyük hozzá, hogy az elnök a regnálása kezdete óta azt a célt tűzte ki, hogy a hivatal ügyfélbarát módon végzi a munkáját. Nos, a vállalkozók is tapasztalták, hogy az MVH hozzáállásában jelentős a változás, és az ügyfél érzi a segítő szándékot. A célok ugyanis azonosak: a hivatal szeretné, ha az uniós forrásokat teljes mértékben felhasználná az illetékes gazdálkodási kör.

MAHAL 41. Országos Halfőző Verseny díjazása

Dunai halászlé 1. kategória

1. Bíró János, Baja (BAJA-HAL Kft.)
2. Csémy László, Bácsalmás (MAHAL meghívásos versenyző)
3. Kollmann Péter, Baja (MAHAL meghívásos versenyző)

Tiszai-körösi halászlé 2. kategória

1. Szucsán Györgyné, Békésszentandrás (NAIK HAKI)
 2. Antal László, Eger (Tógazda Zrt.)
 3. Szabó András, Kiskőrös (ÖKO 2000 Vállalkozás)
- Különdíj: Jenei László, Gyomaendrőd (Körösi Halász Szövetkezet)

Afrikai harcsa különlegességek 3. kategória

1. Szucsán Györgyné, Békésszentandrás (NAIK HAKI)
2. Molnár Zoltánné, Érsekcsanád (BAJA Hal Kft.)
3. Fodor Ferenc, Székesfehérvár (Balatoni HNP Zrt.)

Egyéb halétel 4. kategória

1. Szabó József, Akasztó (ÖKO 2000 Vállalkozás)
2. Csémy László, Bácsalmás (MAHAL meghívásos versenyző)
3. Molnár Zoltán, Érsekcsanád (BAJA Hal Kft.)

Vegyes haltál 5. kategória

1. Bíró Antal, Baja (BAJA-HAL Kft.)
 2. Jenei László, Gyomaendrőd (Körösi Halász Szövetkezet)
 3. Rónyai Lajos, Békésszentandrás (NAIK HAKI)
- Különdíj:
– Nagy József, Nagybajcs (Győri „ELŐRE” HTSZ)
– Id. Galáth Tamás, Mezőtúr (Körösi Halász Szövetkezet)
– Bíró Antal, Baja (BAJA Hal Kft.)

Civilek a bográcsnál 6. kategória

1. Csémy Levente, Bácsalmás
2. Bartos Nándor, Szolnok (Evezős edzők csapata)
3. Parádi Ilona, Csákkberény

„Az ország legjobb halfőzője” fődíja
Szabó József, Akasztó (ÖKO 2000 Vállalkozás)

Közönségdíj

Sipos László, Szolnok (Halkolbász Lovagrend)

A MAHOP-ról a halfőzés okán

Az országos rendezvény nem csupán a halételek népszerűsítésére jó alkalom, hanem arra is, hogy az ágazatot érintő komolyabb témakörökről is szót váltsunk. Az Egyéb halételek kategóriájának zsűrijében két prominens személyiség is elfogadta a felkérést, így alkalom nyílt arra, hogy Selyem Tóth Sándorral, a Miniszterelnökség Vidékfejlesztési Programokért Felelős Helyettes Államtitkárság Irányító Hatósági Főosztályának vezetőjével, és Gábor Jánossal, a HOP Monitoring Bizottságának elnökével beszélgesünk.

A Selyem Tóth Sándor által irányított főosztályhoz nemcsak az új Magyar Horgászati Operatív Program (MAHOP) elkészítése és végrehajtása tartozik, hanem a Vidékfejlesztési Program Irányító Hatóságának tevékenysége is. A két hatáskör persze nem áll messze egymástól, így a munka párhuzamosan végezhető. A főosztályvezető szerint a nehézséget csak az jelenti, hogy a MAHOP pénzügyi kerete jelentősen korlátozottabb, mint a vidékfejlesztési programé. A VP pénzügyi keretének csupán egy százalékát teszi ki a MAHOP-ra fordítható keretösszeg: a következő időszak támogatási kerete összesen 39 096 293 euró, amelyből a nemzeti rész 12 730 601 euró, azaz 15,5 milliárd forint. Ezt az összeget 2023-ig használhatja fel a magyar halásztársadalom, mivel a 2014-2020-as uniós költségvetési időszak a gyakorlatban 2023-ig tart. Az új támogatási időszakra ugyanis az EU n+3 évre módosította a pénzügyi források felhasználásának lehetőségét. A pénzügyi források felhasználására tehát lesz mód, hangsúlyozta a főosztályvezető. Az új ciklust azonban csak akkor nyithatjuk meg, ha az előző támogatási időszakot teljesen lezárjuk. A 2007-2013-as időszak kereteit eddig 96-97 százalékban hívták le az EU-tól, így várhatóan megvalósul a 100 százalékos forrásfelhasználás.

A MAHOP-ot időben benyújtották Brüsszelnek, ahonnan a visszajelzéseket várják. A Bizottság az informális észrevételeit már elküldte, köszönhetően a brüsszeli állandó képviselő munkatársai által nyújtott támogatásnak, míg a hivatalos észrevételek lapzártánk idején, augusztus végén várhatók. Ha az ütemterv teljesül, akkor szeptemberben kerülhet sor a következő személyes egyeztetésre. Addig az észrevételekre is elküldi az írásbeli válaszokat az Irányító Hatóság. Számítások szerint december végére lehet Magyarországnak elfogadott új Horgászati Operatív Programja. De nem vagyunk késésben, jelentette ki Selyem Tóth Sándor, mivel a 2007-2013-as időszak intézkedéseit még le kell zárni

Selyem Tóth Sándor: Számítások szerint december végére lehet Magyarországnak elfogadott új Horgászati Operatív Programja

ahhoz, hogy az új intézkedéseket megnyithassuk. Az előző ciklust n+2 éves időszakban kellett teljesíteni, így a végleges zárási időpont 2015. december 31. Eddig az időpontig fogadhatja be a végrehajtásban közreműködő Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal a számlákat, és 2016. június 30-áig teljesíthetik a kifizetéseket a HOP fennmaradó keretéből. Viski József IH-vezető, helyettes államtitkár szándéka, hogy tiszta lappal induljon a MAHOP, ami azt jelenti, hogy a HOP programjait teljes mértékben lezárják. Annak érdekében, hogy időben elinduljanak a MAHOP pályázatai, már jövő év elejétől azon dolgoznak, hogy az elfogadott program alapján a szakmai szervezetekkel a Monitoring Bizottságban, illetve a pályázat-előkészítő munkacsoportokban együttműködve késő tavasszal meghirdessék az új pályázatokat, így már nyár elejétől fogadhatják a kérelmeket.

(Folytatás a 4. oldalon)

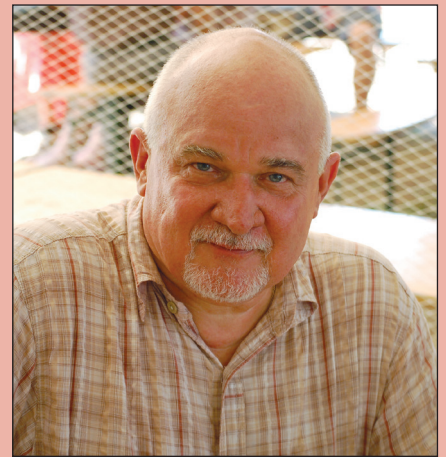
(Folytatás a 3. oldalról)

A Bizottsághoz benyújtott MAHOP-ot társadalmi vitán is „megmérgették”. A szakmai szervezetek és a piaci szereplők véleményét az államtitkárság örömmel fogadta, egészen addig, amíg a javaslatok konstruktívak voltak. Sok helyről érkezett be valódi intézkedési javaslat (többek között a MAHAL-tól is). Ugyanakkor még mindig szakmai támogatást várnak a program végrehajtását igazoló indikátorrendszer kialakításához. Megfelelő adatokra van szükség piac működéséről ahhoz, hogy a piaci szereplők tevékenységét értékelhessék, és a program hatékonyságát felmérhessék. A főosztályvezető a javaslatokkal kapcsolatban azt is elmondta, hogy voltak olyan észrevételek, amelyekkel azért sem foglalkozhattak, mert a Bizottság tiltja vagy mert a tagállami szakpolitika más irányba indult. Ilyen volt a területalapot támogató folytatása, ami a halas tavi környezetgazdálkodási programot érinti, vagyis az új ciklusban, a korábbi formában már nem folytatható a HKP. A Bizottság kifejezetten tiltja e program területalapon történő finanszírozását.

A főosztályvezető tisztában van azzal, hogy a halas társadalomnak a HKP sokat jelentett, ezért úgy „kompenzálják” az itt kieső összegeket, hogy beruházási jellegű intézkedéseket készítenek. A közvetlen kompenzáció nem lehetséges, de a beruházási intézkedésekkel fejleszthetők azok a halgazdálkodási szolgáltatások, amelyek révén mérsékelhetők a természeti károk. Az ugyanis tény, hogy egy halastó több egy termelőüzemnél, s az is tény, hogy a haltermelés során az állományban olyan károk is keletkeznek, illetve olyan környezetvédelmi szolgáltatást is nyújtanak a gazdálkodók, amelyeket a hal árában nem lehet érvényesíteni.

Mindezzel együtt a MAHOP-ban továbbra is szerepel a HKP-intézkedés, ezt nem vette ki a benyújtott tervezetből az államtitkárság, bár az már érzékelhető, hogy területalapon nem lehet meghirdetni ezt az intézkedést. Éppen ezért a főosztályvezető azt kéri a szakmai szervezetektől, hogy észrevételeikkel és javaslataikkal működjenek közre egy olyan elszámolási módszertan kidolgozásában, amellyel objektíven igazolható az elszenvedett károk mértéke, s amelynek alapján kompenzációs jellegű intézkedés hozható. Ez az intézkedés alanyi jogon nem fizethető. Ahhoz, hogy valaki a MAHOP intézkedése keretében támogatáshoz jusson, ahhoz pluszszolgáltatást kell nyújtania. Az államtitkárság tehát ahhoz kéri a szakma segítségét, hogy a pluszszolgáltatások mérőszámainak létrehozására hozzanak létre egy olyan metódust, amelyvel egységes számításra alapozva, súlyozottan kezelhetők ezek a tevékenységek. A kidolgozott számítási rendszerben alaposan meg kell indokolni a vállalt kötelezettségek miatti többletköltségek és az elmaradt árbevétel mértékét. A természetes vizeken az új halgazdálkodási törvény alapján nem lehet

Gábor János, az Egyéb halételek kategória zsűrijének elnöke rutinos bírálónak számít, hiszen évtizedek óta jelen van az Országos Halfőző Versenyen. A 11 halétel kóstolása és bírálása után az elnök úgy értékelte, hogy a legkevesebb pontot kapott halétel is elérte a bronz kategória felső szintjét, és hogy azt a családi asztalon is örömmel bármikor szívesen látná. Érdekes halételek készültek ebben a kategóriában. Újdonságnak számított a halpacal, olyannyira, hogy fejtörést okozott, hogy a harcsa melyik részéből készülhetett. Véletlenül derült ki, hogy a harcsa gyomrából főzték a halpacalt, és nagyon is hasonlított a megszokott marhapacalhoz. A halkolbász ugyancsak érdekességként jelent meg, és itt említendő a haltatár is, amely a fűszerekkel összekevert nyers halból készítve igazán különleges fogás volt. De sorolható tovább, hiszen az ínycsok halalón a füstölt ponty önmagában is megállta volna a helyét. A legtöbb pontszámot kapott részeges harcsa pennével nem a hagyományos pirospaprikával fűszerezett – úgymond magyaros – halétel volt, hanem egy tejszínes mártással, csótésztával, zöldfűszerekkel készült, olaszos ízvilágú fogás, amely méltán érdemelte ki a kategóriában – s mint később, az eredményhirdetésen kiderült, az abszolút kategóriában is – az első helyet. Összességében az mondható, hogy mindegyik étel finom és színvonalas volt. Változatosan elkészített halételekkel lehet igazán rászoktatni az embereket a halfogyasztásra. Ezekben a nem hagyományos ételekben a hal íze szinte eltűnik, így senki sem gondol arra, hogy az eddig esetleg nem kedvelt vagy ritkán fogyasztott halhúst fogyasztja. A minisztérium rendszeresen marketingprogramot indít a halfogyasztás növelése érdekében, amivel egyik nem titkolt célja az, hogy a közfogyasztásban is minél inkább teret nyerjen a halhús. Az ugyanis köztudott, hogy a leghatékonyabban a gyerekeken keresztül lehet növelni a

Gábor János: a pontynak továbbra is meghatározó szerepe lesz a magyar konyhában, így a hazai termelésű halat kell továbbra is marketingeszközökkel propagálni

halfogyasztást, akikkel korán meg lehet szeretetni a halat. A fogyasztás növelésének egyik gátja, hogy a hal szálkás, másik pedig a halíz. Szálkamentes vagy szálkaszegény és nem jellegzetesen halízú halételekkel ezek az akadályok is elháríthatók. Nem egyszerű a halhúst bevinni a közétkeztetésbe, de ma már a pontyot is elkészíthetik úgy, hogy a „rettegett” száłka szinte eltűnik a halételből.

Egy ilyen fesztivál a haltermelők számára is üzenetet hordoz: Gábor János úgy véli, hogy a pontynak továbbra is meghatározó szerepe lesz a magyar konyhában, így a hazai termelésű halat kell továbbra is marketingeszközökkel propagálni. A termelési szerkezetben a ragadozóhalak termelését érdemes növelni, mert ezek piaca idehaza és külföldön egyaránt korlátlan. Ugyanakkor a halfeldolgozás mértékét és színvonalát tovább kell növelni ahhoz, hogy a halfogyasztás népszerűbbé váljon. Ehhez kellő támogatást nyújt az új uniós program az elkövetkezendő hét éves időszakban.

halászati tevékenységet folytatni, ezért támogatás sem adható e vizek hasznosítóinak. A horgászati tevékenység szintén nem támogatható a MAHOP forrásaiból, mert a Bizottság és az Irányító Hatóság határozott álláspontja az, hogy a horgászat egy rekreációs célú szabadidős, és nem gazdasági, kereskedelmi tevékenység.

A főosztályvezetőt természetesen megkérdeztük a rendezvényről is. Selyem Tóth Sándor zsűritagként először, de halas rendezvényen sokadszor volt jelen, ami jelzi, hogy nem csupán kedveli a halételeket, hanem kellemes és meghatározó élményt jelentenek neki ezek az események. A zsűrizés folyamán 11 halételt kóstolt meg és bírált el. Külön élményt jelentett számára a kategória győztes halétele, a részeges harcsa pennével, mert az olaszos konyha ízeit fedezhette fel az egyébként főleg magyaros, paprikás fűszerezésű halételek mellett. Igazán kiválóan tartotta a füstölt halat és a

halfasírtot is. A főosztályvezető végül azt hangsúlyozta, hogy egy ilyen fesztiválon a haltermelők maguk mellé állíthatják azokat a fogyasztókat is, akik eddig a száłka vagy a halszag miatt ódzkodtak a halételektől. Ezen a versenyen is beigazolódtott, hogy a hal igen változatos módokon elkészíthető. A halételek népszerűsítésére az államtitkárság tavaly elindította a „Kapj rá!” kampányt, amellyel az a céljuk, hogy növeljék a hazai halfogyasztás szintjét. Ez azonban csak úgy érhető el, ha a halételeket is népszerűsítik a fogyasztók körében. A kampány során arra töreksenek, hogy a hazai termelésű halból készült ételek legalább henteente egyszer megjelenjenek a családi asztalokon. A kampány honlapján (<http://kapjra.hu/>) egyebek mellett a halételek konyhai praktikáin keresztül mutatják be, hogy milyen egyszerűen és gyorsan lehet ínycsiklandó halételeket elkészíteni.

H. Gy.

ASIR, az új adatgyűjtési rendszer

A Közös Halászati Politika, és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap rendelete alapján az új Magyar Halgazdálkodási Operatív Programban (MAHOP) kötelező a halgazdálkodási ágazati mutatók (indikátorok) országos gyűjtése, koordinálása, összefogása. Éppen ezért a Halászati Operatív Program Irányító Hatósága az új MAHOP elindításához szükségesnek látta, hogy a hazai halászati statisztika beépüljön az Európai Unió által is preferált statisztikai rendszerbe, és ennek érdekében az Agrárgazdasági Kutató Intézetet bízta meg ennek a feladatnak a végrehajtásával, mivel a haltermeléssel kapcsolatos alapadatokat is az AKI gyűjti össze, dolgozza fel és értékeli, Bojtárné Lukácsik Mónika szakmai felügyeletével és koordinálásával.

Az egységes Agrárstatisztikai Információs Rendszer (és Piaci Árinformációs Rendszer, azaz ASIR/PAIR infrastruktúra és webalapú keretrendszer) 2014. január 1-jén kezdte meg működését. Ezzel egy interneten elérhető, egységes agrárstatisztikai információs rendszer váltotta fel az addig papír alapon működőt. Az Agrárstatisztikai Információs Rendszer (ASIR) statisztikai adatgyűjtési feladatokat lát el az Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program keretében a Statisztikai Osztályon, Vágó Szabolcs vezetésével. Ezek az adatgyűjtések részben uniós előírások alapján kötelezőek, részben a magyar állam intézményrendszerének és a szakmai-kutatói igényeknek a kielégítését szolgálják. A korábban használt agrárstatisztikai rendszer technikailag elavult: a papíralapú kérdőívek kiküldése postai úton történt és az adatlapokat is postai úton vagy faxon fogadták, és manuálisan rögzítették és dolgozták fel.

Az új rendszer megkönnyíti az ágazat szereplőinek, az agrárirányításnak, és az agrárkutatásnak a munkáját, széleskörű hozzáférést biztosítva a feldolgozott információkhoz, mert megalapozta és elősegíti a különböző felhasználói csoportok (termelők, feldolgozók, szakmai szervezetek, irányító szervek) döntéshozatalát. A fejlesztések eredményeképpen csökkennek az adatszolgáltatók terhei, javul és gyorsul a rendszerek közötti adatáramlás, többletinformáció csatolható vissza az adatszolgáltatókhoz, a szakmai szervezetekhez, valamint az állampolgárokhoz. A fejlesztés növeli a mezőgazdasági termelők informáltságát, növekszik a már meglévő állami információs rendszerek és adatbázisok közhasznúsága, végső soron az információ kihasználtsága a hazai mezőgazdasági termelők körében. Az új rendszer alkalmas az EUROSTAT által megfogalmazott minőségi kritériumok maradéktalan teljesítésére is.

Az 1249-es nyilvántartási számú, Leha-

FOTÓ: HAJTUN GYÖRGY

Bojtárné Lukácsik Mónika: az adatszolgáltatók számára az elektronikus kérdőívek kitöltése és beküldése az ASIR rendszerben átlagosan 4 percet vett igénybe

lászás elnevezésű adatgyűjtést 2014 folyamán integrálták az ASIR rendszerbe. A szakstatisztika célja, hogy átfogó képet adjon az ország halállományáról és halászati tevékenységéről. Az adatgyűjtés keretében mintegy 460 adatszolgáltatótól gyűjtünk adatokat, tehát valamennyi halastóval és intenzív haltermelő üzemmel rendelkező gazdálkodó szervezettől és egyéni gazdaságtól. Az adatgyűjtés évente egyszeri, a beküldési határidő a tárgyévet követő január 20-a (2016-tól a tárgyévet követő március 31.).

Az Agrárgazdasági Kutató Intézet (AKI) az 1980-as évek közepe óta gyűjti a tógazdasági és természetes vizek lehalászási adatait. Az AKI-ban 1995-től vannak meg az összesített, 2001-től pedig a részletes (cégsoros) adatok. A Halászati és Öntözési

Kutatóintézet (HAKI) 1998-ban átvette a természetes vízi halfogas adatgyűjtését az AKI-tól, napjainkban pedig a NÉBIH végzi ezt a tevékenységet, így az AKI-ban „csak” a tógazdasági lehalászás maradt. 2001-ben bővült ki az adatgyűjtés az intenzív üzemi haltermelési jelentésekkel. 2005-től gyűjtjük az „előnevelt hal”-ra vonatkozó adatokat. Ugyancsak 2005-től állnak rendelkezésre a foglalkoztatottak létszámára vonatkozó adatok, továbbá a tógazdaságok területi adatait és termelési mutatóit is megismerhetjük.

A folyamat során létrehoztuk az elektronikus kérdőívet, mely hat rész-kérdőívből áll. Az új rendszerben az adatszolgáltatók egyedi azonosítót és jelszót kaptak, melyek segítségével az interneten keresztül biztonságosan rögzíthetik az adataikat. Az adatszolgáltatók 69 százaléka már elektronikusan rögzítette az adatait, míg a többi adatszolgáltató levélben vagy faxon juttatta el a jelentőlapot. Mivel az adatszolgáltatók között több olyan kis haltermelő is van, akik nem rendelkeznek megfelelő számítástechnikai ismeretekkel és felszereléssel, ezért ezt a lehetőséget továbbra is fenntartjuk azoknak, akiknek az elektronikus rendszer használata nehézséget jelent.

Az adatszolgáltatási határidő közeledtével a rendszer automatikusan küld emlékeztető, késelemelés esetén felszólító levelet. Az adatelőkészítés keretében sor kerül a beérkezett kérdőívek teljességének az ellenőrzésére, illetve a kérdőívek teljes kitöltöttségének vizsgálatára. A hiányosan kitöltött kérdőívek adatainak pótlása az adatszolgáltató elektronikus vagy telefonos felkeresésével történik. Ha a megkeresés sikertelen, akkor a hiányzó adatok pótlása imputálással történik.

Az adatok ASIR-ba kerülése után az adatgyűjtés felelőse ellenőrzi a kérdőíveket, amiben az előzetesen megadott cellalimitek és más ellenőrző képletek automatikus futtatása segíti. 2015-től a továbbfejlesztés eredményeképpen már kétszintű hibaellenőrzés végezhető az ASIR-ban, ami azt jelenti, hogy egy előre beállított megengedhető hibaérték elérésekor a rendszer már a kitöltéskor jelzi, hogy az adott cellaérték hibás lehet, aminek az elküldéséhez megerősítést kér. A rendszerben emellett továbbra is szerepelnek a nem megengedhető hibaértékek, melyek megsértése esetén nem engedi beküldeni a kérdőívet a rendszer. Ezen ellenőrzési eljárások hatására nagymértékű adatminőség-javulás érhető el a korábbihoz képest kisebb munkaráfördítással, aminek feltétele a megfelelő cellalimitek és számí-

(Folytatás a 6. oldalon)

(Folytatás az 5. oldalról)

tott értékek előzetes meghatározása volt 2014-ben.

Az adatok értelmezhetősége érdekében 2014-ben egy metaadatbázist is készítettünk, mely az AKI honlapján érhető el. Az adatgyűjtés eredményei alapján éves kiadványt készítettünk, melynek terjesztési csatornáit a következők:

- az AKI honlapján található adatbázis;
- az AKI honlapjáról letölthető kiadványként;
- az Agrárgazdasági Figyelőben a főbb részadatok;

- a Magyar Mezőgazdaság Halászati Lapok című mellékletében, összefoglaló cikkekben;

- hazai adatátadás: Központi Statisztikai Hivatal (KSH), Földművelésügyi Minisztérium (FM), Nemzeti Élelmiszer-biztonsági Hivatal (NÉBIH), HOP IH;

- Halászat című szaklap;
- FAO, OECD, Eurostat;
- agrárgazdasági statisztikai zsebkönyv;
- érdekképviseleti szervek.

Egységes belső felhasználói felmérést végeztek az Agrárstatisztikai Információs Rendszer (ASIR) keretében végzett adatgyűjtésekre vonatkozóan. A belső felhasználói elégedettség mutató értéke 79 százalékos volt 2014-ben. Adatszolgáltatói elégedettségfelmérés az ASIR adatgyűjtéséhez készült egységesen. Az adatszolgáltatói elégedettség mutató értéke 79,3 százalékot ért el a 2014. évre vonatkozóan.

Az elektronikus adatgyűjtésre való áttérés következtében az adatgyűjtésért felelős személyek ügyintézésre fordított ideje, és a munkában elkövetett hibák aránya jelentősen csökken, az adatok megbízhatósága pedig növekszik.

Az adatszolgáltatók számára az elektronikus kérdőívek kitöltése és beküldése az ASIR rendszerben átlagosan 4 percet vett igénybe. Az adatszolgáltatás teljes időszükséglete (pl. az adatok előkészítésével együtt) az összes ASIR-adatszolgáltatás átlagában egy mintavételes felmérés szerint 109 percet tett ki. A felmérés a 2014. 1-12. havi időszakokra vonatkozik.

A statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény (Stt.) rendelkezik az adatszolgáltatók adatainak bizalmas kezeléséről. Az adatgyűjtésért felelős személyek bizalmassági nyilatkozatot írnak alá, és többszintű informatikai biztonsági rendszer szolgálja az adatszolgáltatók adatainak biztonságát. Háromnál kevesebb adatszolgáltató esetén az adatok nem kerülnek publikálásra a logikai következtetéssel történő azonosítás megelőzése érdekében.

Természetesen nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy termékeink a statisztikai alapadatokon kívül elemzéseket is tartalmazzanak, és mind tartalmukban, mind megjelenésükben fejlődjenek. Az EUROSTAT által támasztott szakmai igények is megkövetelik, hogy adatgyűjtéseinket továbbfejlesszük.

Bojtárné Lukácsik Mónika

Állami és miniszteri elismerések

Augusztus 20-a alkalmából a halas szakma jeles képviselői is szerepeltek mind az állami, mind a Földművelésügyi Minisztérium kitüntetettek listáján. Ime a kitüntetettek névsora: *Prof. Dr. Horváth László*, nyugalmazott egyetemi tanár a Magyar Erdemrend Tiszti Keresztje kitüntetésben részesült. *Fürész György*, a MOHOSZ nyugdíjas ügyvezető igazgatója a Magyar Erdemrend Lovag Keresztje kitüntetés

kapta. *Dr. Harka Ákos*, a Magyar Haltani Társaság elnöke a Magyar Arany Erdemkeresztet vette át. *Dr. Csaba György* állatorvos a Magyar Ezüst Erdemkeresztet kapta meg. *Dr. Becsényi Miklós*, egyetemi tanár a Darányi Ignác Díjat kapta. *Prof. Dr. Szilágyi Miklós*, MTA doktora Miniszteri Elismerő Oklevélben részesült.

Gratulálunk a kitüntetetteknek, és jó egészséget kívánunk!

Európai Unió
Európai Regionális
Fejlesztési Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZÉCHENYI 2020

2015 | 06 | 30

SAJTÓKÖZLEMÉNY

A SÜGÉR (PERCA FLUVIATILIS) SZAPORÍTÁSI ÉS ELŐNEVELÉSI TECHNOLÓGIÁJÁNAK KIDOLGOZÁSA, ÉS BEILLESZTÉSE A HALGAZDÁLKODÁSI GYAKORLATBA

A Szabolcsi Halászati Kft. a „Vállalatok komplex technológiai innovációjának támogatása” GOP-1.3.1.-11/A sz. pályázat keretében 148,72 millió forint összértékű fejlesztésre összesen 66,92 millió forint vissza nem térítendő támogatást nyert a sügér (Perca fluviatilis) keltetőházi szaporítási technológiájának üzemi szintű kidolgozására.

A fejlesztés eredményeként adaptáltuk és a hazai termelési rendszerhez illesztettük a sügér szaporítási technológiáját, a következő szempontok és paraméterek vizsgálatával:

- indukált szaporítás
- egyes környezeti tényezők hatása
- a szezonon kívüli szaporítást megelőzően alkalmazott fény- és hőmérséklet program
- ivadék és lárvanevelés

A kidolgozott technológia alkalmas arra, hogy a hagyományos tógazdasági infrastruktúra fejlesztésével növelni lehessen a ragadozó halfajok arányát a termelési szerkezetben, ill. az előnevelt, illetve a 20-30 dkg nagyságú tápos sügér mennyiségét.

A projektről bővebb információt a www.szabolcsihal.hu oldalon olvashatnak.

További információ kérhető:

ifj. Radóczy János
+36 (30) 219-6330

radoczi.janos@t-online.hu

Gondolatok a haltermelés jövőjéről

A MAHAL Halászat fejlesztési tagozatának július 29-i ülésén egyhangú szavazással választották a tagozat elnökének Urbányi Bélát, egyetemi tanárt, a SZIE Halgazdálkodási Tanszékének vezetőjét. A tagozat már az alakuló ülésén olyan szakmai kérdésekkel foglalkozott, amely az egész ágazat jövőjét is érintheti. Az innováció, a fejlesztés ma már a haltermelők számára is alapvető fontosságú, ugyanis a jelenlegi hazai, tógazdasági haltermelés mind technológiai, mind pedig termelésszerkezeti szinten megújításra vár. A tagozati ülésen – a nélkül, hogy bárki is beavatkozásnak érezné az elmondottakat – Urbányi Béla tagozat elnök, és Balogh József tiszteletbeli elnök a haltermeléssel kapcsolatban egyfajta jövőképet vázolt fel.

Szükség van-e technológiaváltásra úgy, hogy intenzív irányba táppal történő etetés alkalmazásával fejlesztünk? A kérdés nagyon is aktuális. A jelenleg működő tógazdaságok zöme nem alkalmas arra, hogy nagy értékű takarmányok etetésével nagy sűrűségű pontyállományokat gazdaságosan neveljünk. Amíg a belső fogyasztást nem tudjuk növelni, nem is biztos, hogy szükség van erre. A ponty esetében a technológiaváltás nem merül ki az általános termelési feltételek megváltoztatásában. Gondoskodni kell a technológiához, és a piac igényeihez leginkább illeszkedő pontyfajta, tájfajta vagy hibrid kiválasztásáról is, mivel a magas önköltséggel együtt járó magasabb értékesítési árnál döntő jelentőségűvé válik a húskihozatal is.

A pontytermeléssel kapcsolatban több más kérdés is megfogalmazódott. Növelhető-e a ponty termelése szervezett piac nélkül? Növelhető-e a feldolgozott ponty termékkel a nyugat-európai export? Ha a hazai halfogyasztási trendek egybeesnek a nyugat-európaiakkal, akkor azt tapasztaljuk, hogy a hazai fogyasztók is a magasabb feldolgozottsági fokú tengeri, és egyéb édesvízi haltermelésben előállított halak és termékek felé fordulnak. A pontyfogyasztás Nyugat-Európában visszaszorult, és tovább csökken, ez valószínűsíthető nálunk is. A fiatalabb generációk már nem csak pontyot akarnak enni. A cseh és horvát ponty többsége exportra termelődik, jelen termelési szerkezetünkben nem vagyunk versenyképesek velük. Tehát olyan technológiát és termelési szerkezetet kell kialakítani, amivel versenyképessé válunk.

A világ aquakultúra fejlesztése elrobbogott felettünk, mi megmaradtunk a „félintenzív” tavi szemléletnél. Tanulni kell azoktól, akik nálunk jobban, és főleg olcsóbban termelnek. Ötvözni kell a cseh, és a horvát módszert: azokon a tavakon, amelyek kevésbé kézben tarthatóak, három, vagy akár négy éves üzemben természetes hozamra alapozva kell termelni takarmány nélkül. Azokon a tavakon, amelyek jól kezelhetőek, tápra alapozott intenzív termelést kell megvalósí-

Urbányi Béla

tani 1,5-2 éves üzemben. Ehhez két dolog hiányzik. Az egyik az energia. Elsődleges prioritást kell adni az energiatermelő berendezések (napelem, szélgenerátor) telepítésére. Levegőztetőknak, szivattyúknak költség nélkül kell üzemelni (lásd a kínaiakat). A másik a táp. Import tápokra nem lehet egy ágazatot alapozni. Hogy egy-két nagy tápkeverőnek kell-e felfejlődnie a feladathoz, vagy kínai mintára, kis tóparti extruderekkel ki-ki elkészíti a saját tápját, ez a szakma által megválaszolandó kérdés.

A pontyot bevinni a gyermek közétkeztetésbe sajnos nem lesz kitorési pont. Egy eléggé szűk értékesítési csatorna, de mindenképpen érdemes vele foglalkozni, már csak a jövőt formáló lehetősége miatt is. Ehhez mindenképp előtte egy szálkamentes termékre van szükség, s ebben a versenyben nem biztos, hogy a ponty lesz a nyerő. Marketing szempontból sincs túl nagy mozgáster, hiszen a gyermek közétkeztetés gyakorlatilag állami felügyelet alatt áll. Itt lobbizni kell azért, hogy az iskolatej, vagy az alma mintájára a hal is közbeszerzési jelleggel kerüljön fel az étlapra.

Az őshonos ragadozó halaink – süllő, harcsa, csuka – termelésének növelése is fontos kérdés. A harcsa esetében az elsődlegesen megfogalmazott cél, hogy az ivadékállományt az igényeknek megfelelő szintre felhozzuk, és termelését évenként kiegyenlített biztossá tesszük. A kiegyenlített termelés alapvető feltételei közé tartozik: az időbeni szaporítás, és a nagyméretű (≥ 80 g) egynyaras előállítás; az egyszerű takarmányozás; a jó életkörülmények biztosítása; a rendszeres állapotfelmérés; a rendszeres egészségügyi kontroll. Többévi tapasztalat azt mutatja, hogy sokszor a lehalászás körülményei te-

Balogh József

szik alkalmatlanná a süllőt és a csukát az exportra. A most exportált ragadozó halak mennyisége min. 30 százalékos emelkedést mutathatna, ha ezen tudnánk változtatni. Lehet, hogy a technológia is megérett az újításra?

A természetes vizek halállományának növelése is fontos feladat. A természetes szaporulat növelését elősegítené a fogható legkisebb méretek számának növelése, így a halak életükben nem csak egyszer, hanem többször is le tudnak ivni. A ponty centralkusság okán, főleg a zárt vizekből kizsorulnak más őshonos halfajok, ezért szigorúan elő kell írni a más őshonos halfajok arányos telepítését. Ezért anyagilag jelentősen támogatni kellene az ivadék előállító telepek működtetőit, preferálva az egyéb őshonos halfajok előállítását. Az azonnal vissza fogható méretű halak telepítését vissza kell szorítani, helyette egy illetve kétnyaras ivadékok telepítését kell előírni. Az eredeti vadponty (nyurgaponty), és tőponty legyen hungarikum, és szigorúan védett, mivel igen kicsi az állományuk a vizeinkben.

U. B. – B. J.

Bővülő magyar-lengyel kapcsolatok

Erősek a Ráckevei Duna-ági Horgász Szövetség (RDHSZ) nemzetközi kapcsolatai. Különösen a Lengyel Országos Horgász Szövetséggel (PZW ZG) jött létre szoros együttműködés, ami azzal is igazolható, hogy augusztus első napjaiban öttagú lengyel horgászdelegációt láttak vendégül. A lengyelek nem csupán a szövetség életéről kaptak részletes információt Dr. Molnár Pál elnöktől, és Tóth István ügyvezető igazgatótól, hanem többek között ellátogattak az éppen, ebben az időszakban megrendezett horgász gyermektáborba is. A lengyel delegáció vezetője, József Jedrzejczyk, a PZW ZG Krosno körzet elnöke, a delegáció további tagjai Stanislaw Wróbel elnökhelyettes és Bogumil Stadler főtanácsadó, a Nowy Sacz Körzetből Artur Rola ügyvezető igazgató és az Opole körzetből Wieslaw Mis elnökhelyettes együttműködési szándéknyilatkozatot írtak alá az RDHSZ-szel, amelyben külön is nagy hangsúlyt kapott az ifjúsági területen történő együttműködés erősítése, kibontakoztatása.

Tóth István ügyvezető igazgató a történelmi hagyományokon túl is igen fontosnak tartja a lengyel kapcsolatot. A lengyel-magyar barátság mindkét horgásztársadalomban megnyilvánul. Kilenc évvel ezelőtt kezdődött el a Lengyel Országos Horgász Szövetséggel az együttműködés, azon belül a gdanski körzet vezetőivel, és az ottani horgászegyesületekkel. A kapcsolatok az elmúlt években megerősödtek, azonban a két szervezet közötti 1100 km-es távolság megnehezítette a szorosabb együttműködést, az egymáshoz történő látogatást. Ezért az RDHSZ hazánkhoz közelebbi, dél-lengyelországi körzetekkel kezdte a kapcsolatot keresni, ugyanis Dél-Lengyelországnak vannak olyan részei, amelyek az Osztrák-Magyar Monarchia idején Magyarországhoz tartoztak. Ilyen terület például Galícia és a Szepesség. A lehetőség akkor adódott az együttműködés bővítésére, amikor júniusban, Varsóban megünnepelték a Lengyel Országos Horgász Szövetség fennállásának 65. évfordulóját, ahová az RDHSZ is meghívást kapott. A szövetséget Tóth István ügyvezető igazgató képviselte, aki egyben elvitte a MOHOSZ elnökének, Szűcs Lajosnak az üdvözlő ajándékát is. A jubileumi rendezvényen a lengyel országos szövetség elnöke, Dionizy Ziemiński úr bemutatta Tóth Istvánnak három dél-lengyelországi horgász körzet, Krosno, Nowy Sacz és Opole elnökeit. Az igazgató egy magyarországi látogatásra hívta meg a három körzet képviselőit.

A küldöttség vezetője, József Jedrzejczyk elnök úr a Lengyel Országos Horgász Szövetségben belül egy olyan bizottságot is vezet, amelyik jogi kérdésekben dönt, lévén, hogy nyugalmazott jogtanácsos, aki 83 évesen még mindig jó erőnek örvend. A bizottság igen kényes kérdésekkel foglalkozik, mivel a lengyel körzeti vezetőktől az országos szövetségi vezetőkig terjedően viz-

Tóth István és József Jedrzejczyk

gálják a rossz, hibás, jogszabálynak nem megfelelő helyi döntéseket. A panaszok, a feljelentések az ellenőrző bizottságoktól érkeznek, amelyeket ez a bizottság mérlegel.

Jedrzejczyk elnök úr beavattott minket abba, hogy Lengyelországban igen szigorúan bánnak a horgász szabályokat megszegőkkel szemben. Kihágásnak számít a szabálytalan horgászás is, de bíróságra kerülnek azok az ügyek is, amelyek a rossz vezetői döntések következtében keletkeztek. Az első félévben 25 ügyet adtak bíróságra. Az elnök úr szerint sok ügy érinti a felső vezetőket, akiknek példát kellene mutatniuk a tagság számára. A bíróság szigorúan bírál, az ügyeket megfelelően súlyozzák, s a legszigorúbb döntés az lehet, hogy a vétkes illetőt nem csak eltanácsolják a munkaköréből, de megfosztják a korábbi kitüntetései-től is. Ami a rapszódást, a szabálytalan horgászatot illeti, Lengyelországban szigorú törvényekkel próbálják megakadályozni, amit a bírósági döntés alapján az országos szövetség is büntet, és az okozott kárt megfizetteti.

A látogatás augusztus első napjaiban történt, elsősorban azért, mert az RDHSZ gyermek horgásztáborát ebben az időszakban rendezték. A szövetség vezetői nagy örömmel fogadták a három körzetből érkezett lengyel delegációt. Megtekintve a szigetbesei horgásztáborát, a küldöttség elégedetten nyugtázta, hogy a körülmények ugyan nem szállodai szintűek, de éppen az egyszerű viszonyok nyújtják a megfelelő lehetőséget arra, hogy a fiatalok megtanulják a horgászat elméleti és gyakorlati alapjait. A lengyel küldöttség a gyerekek köszöntése után ajándécsomagokat adott át a tábor vezetőinek azzal, hogy a tábor záró horgászverseny győztesei kapják meg azokat. A küldöttség szívesen fogadta a jelen horgásztáborra készült gyermekekajándékát. Megegyezés született, hogy gyermektábori tananyagait lefordítják, hogy a jövőben közös gyermek horgászversenyt tudjanak szervezni.

József Jedrzejczyk elnök úr hangsúlyozta, hogy nem csak a két szövetség között, hanem öt ország – Németország, Lengyelország, Csehország, Szlovákia és Magyarország – vezetése között szeretnék az együttműködést kialakítani. Ezzel az a cél, hogy az öt ország – rotációs rendszerben – évente rendezze egy ifjúsági horgásztáborát a 14-16 éves korosztálynak, az öt országból érkező fiatalok számára. Ugyanakkor az RDHSZ-szel külön megállapodást terveznek az idén év végéig kötni – a három körzet képviselői – az ifjúsági táborok közös megrendezésére. Úgy a varsói találkozón, mint a jelenlegi megbeszélésen a küldöttség részéről elhangzott, hogy az országokban előregedett a horgászvezetői gárda, és bár bőven van gyermek és ifi horgász mindenütt, de mégis nehezen „nevelődik ki” közülük jövőbeni horgászvezető. Ezért szükséges egy olyan nemzetközi összefogás, ahol közös táborban képeznek ki a fiatalokat, hogy vezetővé válhassanak.

A többnapos látogatás alkalmával a delegáció megtekintette az RDHSZ haltermelési rendszerét, ezen belül a víztisztítót, a halkeltetőt, az előnevelő telepet és a tógazdaságot. Ennek kapcsán tervbe vették, hogy egy 2300 hektáros, 60 méter mélységű tározójukba „Ráckevei Pikkelyes” pontyot telepítenek. E megbeszélésen megerősítették azt a hírt, hogy Lengyelországban nem 27%-os, hanem csak 5%-os áfával terhelte a vásárolt, élővízbe telepített hal. A vendégek az elutazás előtti napon a halórzési munkáról kaptak részletes tájékoztatót, majd megismerték a halászati örök technikai felszereltségét, melyről elismerően nyilatkoztak. Ezt követően a halászati örök csónakjaival a Ráckeve környéki horgászvizek természeti szépségeit tekintették meg. A látogatás végén mindhárom körzet vezetője viszontlátogatásra hívta meg a RDHSZ vezetését.

H. Gy.